

Rama IX Art Museum Foundation

การแสดงผลงานศิลปกรรม

กลุ่มหัวหอก
ครั้งที่ 1

อุทิศ อติมานะ
อำนาจ กันทะอินทร์
วิริธ อัครพัฒน์

ณ พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติ หอศิลป์

ถนนเจ้าฟ้า กรุงเทพฯ

2-25 สิงหาคม 2534

B-CAT-1-0299-1991
GRO-0370-08-1991

B-CAT-1-0299

มูลนิธิ
หอศิลป์แห่งราชินี
RAMA IX ART MUSEUM FOUNDATION
โครงการพัฒนาศิลปะ
และวัฒนธรรม

ขอขอบคุณ

- คุณหญิงอุบลรัตน์ ศาณมณีกิจ อธิบดีกรมศิลปากร ที่ให้การสนับสนุนในการจัดแสดงงาน ณ พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ หอศิลป์แห่งชาติ
- ทางกลุ่มธุรกิจเป็นเกียรติอย่างยิ่งที่ขอเสนอรางวัลใจหรี ศรีธวัช อธิการบดีมหาวิทยาลัยศิลปากร ได้กรุณาให้เกียรติเป็นประธานในพิธีเปิดการแสดงผลงาน
- รองศาสตราจารย์จารุณ ฐานนท์ จากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ผู้ช่วยศาสตราจารย์เจนนิษฐ์ วงศ์สุวรรณ มหาวิทยาลัยศิลปากร อาจารย์สมเกียรติ ตั้งโน นภวิทย์ชัยเชื่องโน้น ที่ให้เกียรติในการแปลและเรียบเรียงบทความลงในคู่มือของกลุ่ม
- คุณอนุชาศักดิ์ วัฒนวิเศษ และคุณวิรัตน์ แก้วพิลา ที่กรุณาสนับสนุนให้วิทยานิพนธ์ และคุณกมลวิมล นามธรรม แก้วเกษ ที่ให้เกียรติสนับสนุนด้านงบประมาณในการแสดงผลงานของกลุ่ม
- คุณฉวางค์ เค็ยประไพ แห่ง Magic Set ที่ให้การสนับสนุนฐานผลิตผลงานประติมากรรม
- คุณสุภาวดี สังคีตคุณ ที่ให้การสนับสนุนงบประมาณ
- คุณไฉศ และคุณณัฏฐา พุทธรักษ์ ซึ่งช่วยเหลือเก็บข้อมูลแบบสุจริต
- คุณ MASATSUGU SATOH แห่งบริษัท NOCHIAN ที่ให้การสนับสนุนงบประมาณ
- คุณพิชิตาน สอดจันทร์ แห่งโรงเรียนศรียศสุนทร ที่ให้การสนับสนุนจัดพิมพ์คู่มือและแผนภาพประชาสัมพันธ์ รวมถึงแผนภาพผลงานของกลุ่ม
- เจ้าหน้าที่และอาสาสมัครวิชาการของพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ หอศิลป์ กรมศิลปากรทุกท่านที่ให้ความร่วมมือในการจัดแสดงและเตรียม

Rama IX Art Museum Foundation

เลขหมู่ N5 1083.1 ก 35

เลขทะเบียน **045834**

วัน, เดือน, ปี - 3.5.2534

สารจากอธิการบดีมหาวิทยาลัยศิลปากร

ในวาระที่คนศิลปของไทย ประติมากรรมดูเหมือนจะเป็นสาขาที่มีการเคลื่อนไหวมากที่สุด ดิฉันซึ่งรู้สึกยินดีเป็นอย่างยิ่งที่ศิลปินกลุ่มหัวออก ซึ่งมี คุณอุทิศ อดิมา และคุณอำนวย กันทะอินทร์ และคุณหวัธร์ อัครพัฒน์ ผู้ริเริ่มของกลุ่มได้รวมตัวกันที่จะสร้างผลงานประติมากรรมสมัยใหม่ รวมทั้งจะผลิตผลงานทางวิชาการศิลปะ เพื่อการพัฒนาวงการศิลปะด้านประติมากรรม

เนื่องจากที่สถาบันศิลปบัณฑิต สาขาประติมากรรม จากคณะจิตรกรรมประติมากรรมและภาพพิมพ์ มหาวิทยาลัยศิลปากร โดยคุณอุทิศ อดิมา และคุณหวัธร์ อัครพัฒน์ กำลังทำปริญญาโทที่บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร ส่วนคุณอำนวย กันทะอินทร์ เป็นอาจารย์ที่คณะวิจิตรศิลป์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ทั้ง 3 ท่านเป็นศิลปินที่มีฝีมือ เคยได้รับรางวัลการประกวดจากที่ต่างๆ บางท่านเคยได้รับรางวัลจากการแสดงศิลปกรรมแห่งชาติ หรือมีผลงานที่เคยได้รับการคัดเลือกให้แสดงในงานการแสดงผลงานศิลปกรรมแห่งชาติมาแล้ว ดังนั้น ดิฉันจึงมีความมั่นใจว่า "กลุ่มหัวออก" ทั้ง 3 ท่านนี้ จะเป็นกำลังสำคัญที่จะผลักดันให้วงการประติมากรรมของไทยก้าวสู่ความก้าวหน้าต่อไป ดิฉันดีใจที่บัณฑิตของศิลปากรไม่ได้นิ่งจะทำงานศิลปะสร้างสรรค์ได้เท่านั้น แต่ยังมีไหวพริบดีสร้างสรรค์ในเชิงวิชาการอีกด้วย

ดิฉันขออวยพรให้ศิลปินทั้ง 3 ท่าน และ "กลุ่มหัวออก" ประสบความสำเร็จตามอุดมการณ์ที่ตั้งไว้

Rama IX Art Museum Foundation

(นางเสวี ศรีอุดม)
อธิการบดีมหาวิทยาลัยศิลปากร

ศรีศตวรรษของวงการทัศนศิลป์

- บรรดาภาพแห่งความอ่อนแอภายในวงการทัศนศิลป์ตกไม่ลงของไทย ดูจะเป็นทั้งข้อดีที่การหลุดออกจากรูปภาพ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อเรานึกเปรียบเทียบกับความพร่องของชนบถซึ่งวงการทัศนศิลป์ของไทยน่าจะคิดจะรับแสดงบ้าง เช่น ความไม่พอใจของศิลปินที่แพ้คู่ค้าที่ไม่เข้าใจศิลปะ มีศิลปินบ้าง ๆ ว่าจะไม่มีการแสดงผลงานอีกต่อไป มีนักทฤษฎีศาสตร์ชาวอเมริกันที่เขียนถึงเรื่องอย่าง Maurice C. Beachley และมีนักวิจารณ์ที่หาข้อพิพาทอย่าง Stephen Read เหล่านี้มันบอกอย่างว่า ทัศนศิลป์มีความสำคัญจริง ๆ สำหรับคนส่วนใหญ่ที่คิดจะจริงจังที่จะเก็บรักษา ที่จะต้องแสดงผลงานอย่างใดอย่างหนึ่ง ที่จะต้องสร้างผลงานอย่างท่วมท้นและวิเศษที่วิธีคิด อย่างนี้เป็นระบบอย่างหนึ่ง
- "ศิลปะ คือสถาบันหนึ่งของสังคม" เป็นคำกล่าวในบทกวีที่นำมาจากโดยนักทฤษฎีศาสตร์ชาวอเมริกันนาม George Dickie คำนิยามนั้นอ่อนระท้อในทางที่เห็นอย่างชัดเจนว่า สำหรับเขาแล้วมันคือสถาบันหนึ่งที่มีประวัติศาสตร์ที่แน่นอน มีธรรมเนียม มีแบบอย่างในการแสดงออกที่มีประโชน์ต่อคนส่วนใหญ่ เกือบคือหาความสำคัญเท่าเทียมกับสถาบันศาสนา สถาบันทางการเมือง เป็นต้น
- แต่สำหรับวงการทัศนศิลป์ของไทยของโยเซฟ ชูสเตอร์ที่ออกมาบอกกับศิลปินที่มองโลกในแง่ดีว่า "มันไม่ใช่ศิลปะ" (The Art is Not Art) ที่เขาได้เขียนไว้ในหนังสือศิลปะที่หน้า 10 แห่ง มีการผลิตศิลปะในระดับปริญญา 4 แห่ง มีการส่งเสริมแบบรูปนวดวิจิตรวิจิตรประกวดผลงาน มีการเผยแพร่ข้อมูลทางทัศนศิลป์ที่ประชาชนได้เข้าไปฟังด้วยสถานีวิทยุ เป็นต้น จนดูเหมือนว่า "ศิลปะคือสถาบัน" น่าจะไม่ได้มีลักษณะในสังคมของเรา เพราะดูเหมือนกิจกรรมระดับ "งานศิลปะ" มากกว่าจะเป็น "งานอดิเรก" ที่ต้องทุ่มเทอย่างจริงจัง
- ต่อมาปี เป็นการเปรียบเทียบให้เห็นชัดเจนยิ่งขึ้นถึงการให้ความสำคัญต่อศิลปะที่แตกต่างกัน เป็นการที่ศิลปะต้องระหว่างหนังสือพิมพ์ศิลปะที่ดี และหนังสือ TIME ซึ่งเป็นหนังสือประเภทเดียวกัน ในขณะที่ TIME มีศิลปินคนหนึ่งที่อายุ 10 ปีแล้ว เช่น Robert Hughes โดลเซนดาวน์ (ผู้อำนวยการบริหาร) เกี่ยวกับทัศนศิลป์ในสมัยต่าง ๆ เป็นประจำทุกปี เดือนธันวาคมก็ว่านั่น ส่วนข่าวเกี่ยวกับวงการเพลง Popstar มีน้อยมาก อันนี้ก็เป็นเพียงศิลปินคนเล็ก ๆ เท่านั้น แต่สำหรับศิลปินคนเล็กของอเมริกันวงการเพลง Popstar จนดูเหมือนว่า มันก็ศิลปะที่จำเป็น อันนี้คือภาพพจน์ทางวัฒนธรรมที่ควรจะพิจารณาให้คนส่วนใหญ่ต้องเข้าใจอย่างจริงจัง ส่วนศิลปินคนทัศนศิลป์นั้น หลาย ๆ เดือนจึงมีครั้งหนึ่งเท่านั้น

- Beachley เสนอข้อวิจารณ์ในหนังสือ The Aesthetic Point of View ไว้ว่า "ศิลปะที่ดี เป็นอะไรมากกว่าศิลปะที่คนส่วนใหญ่เห็น" ดูจะเป็นประโยคที่ชัดเจนให้พิจารณาอย่างลึกซึ้งว่าสถานการณ์ของวัฒนธรรมการเป็นอย่างไร? น่าจะตอบศิลปะที่คนส่วนใหญ่เห็นหรือกำหนดที่สิ่งซึ่งศิลปะที่ดี? เห็นได้ว่าการนิยามของประชากรส่วนใหญ่ในสหรัฐอเมริกาคือที่ซึ่งข้อเขียนที่เรากำลังจะพูดถึง เหล่านี้มันจึงเป็นจุดเริ่มต้นที่ควรคำนึงอย่างรอบคอบต่อไป

ปัญหา 3 กรณีที่ต้องคำนึง

- กรณีที่ 1 เมื่อคนส่วนใหญ่ไม่ได้เห็นสิ่งที่ จะประเมินว่าวงการทัศนศิลป์เป็นเพียง "ไม่เห็นงานเล็ก ๆ น้อยๆ" เพราะว่าการนิยามของศิลปะ ในหลายกรณี จะมีกำลังที่ความยากภายในหมู่คนส่วนใหญ่ ว่า ถ้าคนส่วนใหญ่ ๆ ของเราที่จะละเลย ไม่กระโดดเข้าไปใจปัญหากรณีต่าง ๆ อย่างจริงจังและต่อเนื่อง จึงไม่เห็นว่าไม่สมควรปัญหา 3 กรณีที่ซึ่งจะขอกล่าวถึงอยู่
- กรณีที่ 2 การให้ความสำคัญต่อศิลปะที่คนไทย ไม่มีอยู่ในจิตสำนึกของคนในประเทศตลอด โดยพิจารณาจากแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมที่ผ่านมา ซึ่งดูคล้ายกับปัญหาทางวัตถุเท่านั้น ไม่คิดที่จะพัฒนาทางด้านวัฒนธรรมของวัฒนธรรม และแทนไม่เข้าใจว่าองค์กรของรัฐอย่างกรมศิลปากรไม่มีบทบาทที่รับผิดชอบศิลปะที่คนไทยไม่เคยยอมรับกันอยู่หรือศิลปะที่ว่า ที่สายไปแล้วเท่านั้น และเพื่อหรือไม่? เราอาจจะเห็นความคิดของโลกที่ไม่มีทิศทางวัฒนธรรมทางด้านวัตถุทางทหารหรืออุตสาหกรรมเอง ส่วนการเกิดศิลปกรรมศิลป์ใหม่ (ยุคศิลป์ ใหม่) ที่ซึ่งเริ่มบทบาทมากขึ้นในช่วง 3-5 ปีนี้ ศิลปะประเภทภาพในที่ที่เริ่มที่จะลงความก้าวหน้า เพราะเจ้าหน้าที่ภายในองค์กรด้านศิลปะเป็นสื่อสื่อตัวกันมา โดยประมาณเหตุผลที่น้อยมาก
- กรณีที่ 3 ศิลปะที่ซึ่งเป็นเรื่องของนามธรรมความเข้าใจที่ตีความได้ คือปรัชญาที่คล้ายกับตัวอักษรที่หนึ่งประจักษ์อย่างที่เป็นประจักษ์ของภาพผลงาน ในการศึกษาต่อประชาชน หลักสูตรที่ใดที่ครูจึงจะเลือกที่จะเข้าใจว่าการนิยามประจักษ์ของภาพตัวเอง และถ้าเราจะคิดแบบกลุ่มที่คิดต่อไป (ในระดับอนาคต) ศิลปะที่ซึ่งตีความไม่ได้ไม่แตกต่างที่ศิลปะที่ตีความได้ของเหล่าปัญญาชนที่คิดว่าศิลปะที่ว่า ๆ ของเราที่สายไปแล้วหรือหลายปีที่ยึด ที่ดูน่าเป็นห่วงจาก ยอดคนก็จำเป็นที่จะคิด
- ศิลปะที่คนไทย อันนี้คือวิธีคิด ทั่วไปใช้สังคมโดยธรรม มีความหลากหลาย เราควรที่จะสร้างอย่างซึ่งการนิยามของศิลปะเป็นความคิดทางวัฒนธรรมของชาติต่อไป ที่จะ "ประจักษ์" หรือ "เป็นพื้นที่ทางภูมิศาสตร์" สำหรับคนทั่วไป ๆ ไป

Rama IX Art Museum Foundation

จะอยู่ติดกับบ้านชื่อ “สุทธาประสิทธิ์” ซึ่งเป็นปี 2534
ให้วันวันละหนึ่งเดือนที่ไปรับเงินเดือนที่ประเทศญี่ปุ่น เป็นเวลาหนึ่ง
ปีต่อมาเมื่อไปพักอยู่ที่ประเทศญี่ปุ่นก็เจอเรื่องแปลกๆ เกิดขึ้น ถ้า
พูดสรุปให้โดยย่อคือเหมือนมีผีมาสิงหรือมีภูตผีมาสิงพวกท่านให้
จนกระทั่งไปอยู่ในโรงพยาบาลที่เมืองซางายามา จังหวัดซางายามา
คล้ายกันนี้ ในประเทศอินเดียถ้าเราเป็นผู้นำทางก็จะมีภูตผีมาสิง
หรือสิงคนในศาสนาที่นำทางไปอยู่ด้วยก็จะมีเรื่องประหลาดๆ
เหมือนกัน ตัวอย่างที่เห็นชัดๆ เช่น ผีแม่ศรีนครินทราบรมราชินี
สิงเจ้าแม่ศิวะที่วัดมหาธาตุยุพราชรังสฤษฎิ์ราชวชิรวิหาร
แล้วเกิดเรื่องเกี่ยวกับความหมายให้ประหลาด เหมือนกับเขาว่า
พระบาทสมเด็จพระมหาจุฬาลงกรณราชบุรุษประจักษ์มาแต่ครั้ง
เจ้าแม่ศิวะสิงเจ้าแม่ศรีนครินทราบรมราชินีประจักษ์มาแต่ครั้ง
เจ้าแม่ศิวะสิงเจ้าแม่ศรีนครินทราบรมราชินีประจักษ์มาแต่ครั้ง
พระบาทสมเด็จพระมหาจุฬาลงกรณราชบุรุษประจักษ์มาแต่ครั้ง
พระบาทสมเด็จพระมหาจุฬาลงกรณราชบุรุษประจักษ์มาแต่ครั้ง

กล่าวได้ว่า ข้าราชการเป็นบุคลากรผู้ถือได้ว่าเป็นตัวแทนของภาพลักษณ์ “โครงสร้าง” โดยทั่วไปเป็นบุคคลที่มีคุณลักษณะ ดังนี้ คือที่ หนึ่ง ข้าราชการต้องอาศัยทั้งทักษะด้านความรู้และทักษะด้านความประพฤติในการประกอบราชการ ๒ ประเด็น มี ๓ โครงสร้างดังนี้ ๑) โครงสร้างเชิงจิตวิทยา และ ๓) วัตถุประสงค์สรุปได้ว่างานให้โอกาสแก่คนเป็น นักพัฒนา

ถ้าต้องพูดอย่างสั้นๆ “ผมมองว่างานให้โอกาสแก่ผู้มีความสามารถที่จะพัฒนาตัวเองได้” เพราะงานที่มอบหมายให้ทำนั้นเป็นงานที่ท้าทายความสามารถของบุคลากร ซึ่งต้องอาศัยทั้งความรู้ ทักษะ และทัศนคติในการปฏิบัติงานอย่างเหมาะสม ตัวอย่างผลงานชิ้นนี้ “ค่านิยม” ของภาครัฐ ปีที่ ๒๕๕๔ จะสังเกตเห็นการที่งานพัฒนาบริการสาธารณะมีทั้งด้าน และด้านที่เน้นการบูรณาการการทำงานอย่างใกล้ชิด มีการใช้รูปแบบที่ทันสมัย และมีการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการดำเนินงาน

ดังนั้นแล้วหากมองว่า การทำงานให้โอกาสแก่คนเป็น นักพัฒนา และที่สำคัญคือ การประกอบโครงสร้างแต่ละด้านในกระบวนการ “เจาะเสียบ” โดยทั่วไป (ซึ่งแตกต่างจากหลักการทางวิชาการ) เหล่านี้จะเป็นส่วนประกอบในการสร้างการเปลี่ยนแปลงในหน่วยงาน

ตัวอย่างอีกผลงานที่น่าสนใจในปี 2533 ชื่อ วัณณิฉัตติ
"ชาตินิยม" ซึ่งเป็นสาเหตุของความรุนแรง การแบ่งแยกโลก ความ
ทุกข์ และสงคราม นำเสนอโดยการตั้งคำถามไว้ส่วนหนึ่งของโลก
ที่มันคือความเป็นส่วน ๆ แยกออกจากกัน(ประเทศ) ในแต่ละส่วนย่อย
แสดงถึงความจำเป็นที่จะต้องใช้การผลักดันให้ประชาชนของวัฒนธรรม
ต่าง ๆ และมีปฏิสัมพันธ์ต่าง ๆ เช่น รูปปั้นคน กระจกทาบ
ในสภาพถูกกระทำที่เสียหายน วาดอยู่บนและครึ่งต้น เพื่อกำหนด

ถ้าเราจะมีมติปิดป่าเพื่อรักษาทรัพยากรป่าไม้ การรวมกลุ่ม
นักศึกษาคณะนิเทศฯ หรือผู้แทนจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกัน
เช่น การรวมกลุ่มถึงจังหวัดหรือระดับจังหวัดนั้นสร้างผลกระทบ
ได้ทันที เป็นผล แต่สำหรับภาคีที่ห่างไกล การรวมกลุ่มจะ
ทำได้ในที่จะทำคือไปจากงานในช่วงพักของและคน โดย
ทำก่อน ค้างไว้ก่อนๆ หรือเปลี่ยน เปลี่ยนเพื่อตอบสนอง
ความต้องการ การติดต่อกลุ่มกันหรือการรวมกลุ่มตาม
เพราะเราต่างมีความอุดมสมบูรณ์ของการรวมกลุ่มเพื่อ
การติดต่อไว้ร่วมกันได้ ซึ่งอาจลดความถี่ 20 ถึง 30
นักศึกษาคณะนิเทศฯไปได้ ซึ่งอาจลดความถี่ 20 ถึง 30
นักศึกษาคณะนิเทศฯไปได้ ซึ่งอาจลดความถี่ 20 ถึง 30

แรงกระตุ้นที่สำคัญในการสร้างชื่อเสียงของมูลนิธิ มาจากข้อเสนอทางสุนทรียศาสตร์ของโกลด์ ซึ่งหาหนทางสร้างสรรค์ปฏิสัมพันธ์ประเภทหนึ่งของกิจกรรมที่เป็นเพียงผลิตภัณฑ์ที่สร้างเพื่อความตระหนักรู้เท่านั้น เมื่อคุณดูเข้าไปใต้กล่องที่บรรจุภาพประติมากรรมที่ละเอียดอ่อนดังกล่าวแล้ว คุณจะพบว่าให้ผู้ใช้ประโยชน์ที่สร้างสรรค์งานจิตรกรรมและการผลิตแบบฉบับขึ้นได้ เพื่อพิสูจน์ให้โกลด์ได้รับรู้ถึงปณิธานที่แท้จริงที่โกลด์และมูลนิธิร่วมกันมี คือ “เพื่อสร้างแรงบันดาลใจให้คนรุ่นใหม่ในไทยได้มีประสบการณ์ชีวิตที่แตกต่างไปจากคนอื่น”

ศิลปะ) จึงเป็นแรงบันดาลใจด้านแรก และสำคัญที่สุดสำหรับนิเทศในการ
สร้างผลงานแต่ละชุด ผู้เขียนเชื่อว่า “เนื้อหาเรื่องราวที่ดี” (ส่นประชาชน
ให้ตระหนักถึงคุณค่าเรื่องราวที่สำคัญของชีวิต) คือศิลปะที่ดี” ดังนั้น
กระบวนการออกแบบรูปทรง การกำหนดวัสดุ-เทคนิค ฯลฯ เป็นไป
เพื่อตอบสนองเนื้อหา-เรื่องราวที่ดีข้างต้นข้างกว่าลวดลายเป็นองค์สำคัญ

ผลงานที่ชื่อ "วิถีชีวิตพลเรือนมนุษย์ต่อสรรพสิ่ง" สร้างในปี 2532 แสดงถึงงานการวิพากษ์วิถีชุมชนมนุษย์ที่กระทำต่อสรรพสิ่ง เพื่อประโยชน์ส่วนตน ผลงานชุดนี้ใช้วิธีการกลายหน้า เช่น หิน ซากพืช ซากสัตว์ รูปทางบางตัวชุมชนมนุษย์ และชิ้นส่วนอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่มนุษย์ประดิษฐ์ขึ้น ทั้งหมดถูกนำมาประกอบกันอยู่ภายใต้เหตุผลเฉพาะเจาะจงทางสังคม ศีลธรรม และเชิงวิพากษ์โครงสร้างเพื่อให้เกิดการเตือนใจให้ เราหันมาสนใจการเปลี่ยนแปลงของสรรพสิ่งที่สามารถกระทำด้วยฝีมือมนุษย์เท่านั้น (ในจักรวาล)

กลุ่มหัวทอก
2 สิงหาคม 2534
เขียนโดย อภิศ อติมานะ

Rama IX Art Museum Foundation

นายอุทิศ อติมานะ

เกิด

18 ตุลาคม 2503 ที่เชียงใหม่

การศึกษา

- ศิลปบัณฑิต (สาขาประติมากรรม) คณะจิตรกรรมฯ มหาวิทยาลัยศิลปากร
- ปริญญาโทศึกษาศาสตร์ศิลปบัณฑิต (สาขาประติมากรรม) มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
- ปริญญาเอก สาขาประติมากรรม มหาวิทยาลัยศิลปากร

ที่อยู่

48/4 ถนนท่าพระค้อย ตำบลวัดคุ อำเภอนียง จังหวัดเชียงใหม่

การแสดงผลงานศิลปะ

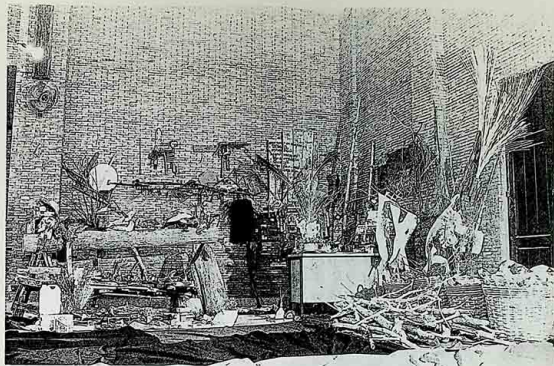
- 2530 การแสดงศิลปกรรมแห่งชาติ ครั้งที่ 33
- 2532 การแสดงศิลปกรรมของอาจารย์ผู้สอนศิลป์ในคณะจิตรศิลป์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

ผลงานวิชาการ

- เขียนบทความวิจารณ์ศิลปะถึงคตินท์ที่ หนังสือพิมพ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ หนังสือพิมพ์ข่าวสยาม (ภาคเหนือ) หนังสือพิมพ์มติชนสุดสัปดาห์ ฯลฯ

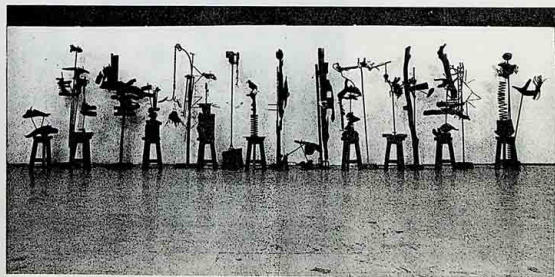
ประสบการณ์การทำงาน

- อาจารย์พิเศษ คณะจิตรศิลป์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ 2530-2532
- อาจารย์พิเศษ คณะศิลปกรรม มหาวิทยาลัยกรุงเทพ 2533-ปัจจุบัน

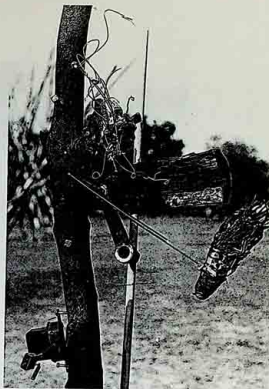
"ห้องศิลป์" เทนตีสิตตุม
ขนาด 400x600x400 ซม. ปี 2532

Rama IX Art Museum Foundation

"วิถีชีวิตของชาวสวนผลไม้"
เทนตีสิตตุม ขนาด 70x70x200 ซม. ปี 2532

Rama IX Art Museum Foundation

"รัตนา" วัสดุไม้ทาสีน้ำมันสีน้ำตาล

เทคนิคสลัก ขนาด 70x70x200 ซม. ปี 2532

"รัตนา" วัสดุไม้ทาสีน้ำมันสีน้ำตาล

เทคนิคสลัก ขนาด 70x70x200 ซม. ปี 2532